

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt Nyitltér sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
<p>Egy komoly szó.</p> <p>Érdekel-e valakit egy komoly szó? Nem kell-e a szerkesztőnek előre arra számítani, hogy ilyesmit a közönség be se vesz? . . . Van ugyan alapja ennek a kérdésnek, de azért mégis sértés volna föltenni az újságolvasó, a betűt szomjazó, a szellemi táplálékát megkövetelő közönség felől, hogy a komoly gondolatokat megvetőleg mellőzi. Hiszen akár a politikai szenvedélyek világában, akár az okos számítás és leleményt igénylő üzleti téren, akár a művészi hírnév vagy bár a tisztviselői carriére fokain természetesen az az elsőség, a ki az értelem komoly munkájával szerezte meg felsőbb-ségét. Vanderbilt Kornéliusz bizony koldusul halt volna meg, ha milliókat megtartására, czélszerű forgatására gondot, komoly figyelmet és számítás nem fordított volna; Jókait negyven év óta nem olvasnók s művei minden dús képzelete mellett is modorosokká, unalmassá váltak volna, ha a nagy író azóta is nem gyarapította volna történelmi, természettudományi és számtalan más szakbeli tudását, a mi aztán</p>	<p>új és új ingert adott ennyivel gazdagabb műveinek olvasására. Így aztán ő is magával viszi, magához emeli olvasóit, a kiknek tehát a szórakozás mellett a komoly ismeretekből is kijut. S ezzel visszatértem kiinduló pontomhoz: mert az egyes ember kisiben olyan, mint a nemzet, a milyen a nép.</p> <p>Nemzetünk pedig — hála az égnek — nem érzéketlen a szellem komoly munkája iránt. A ki olyan megátokkodott pesszimista, hogy ezt tagadja: azt egyszerűen arra figyelmeztetem, hogy még a félig művelt elem is szellemileg előkelőbbnek akar látszani — a mi legalább is bók a műveltség előtt, elismerése a szellem fölényének — egy lépés előre. Az iparos, a kiskereskedő, a ki gimnazistát csinál a fiából s aztán egyetemi kallgatót, vagy a „Kereskedelmi érettségi“ után beprotégáltatja valami bankba: igen jól tudja, hogy ez távolról sem a gazdaságnak, anyagi boldogulásnak különösen előnyös módja; de azért szerencsésnek tartja fiát mindamaz ismeretekért és azért a magasabb gondolkozásért, melyet az iskolákban s utóbb a művelt társaságban elsajátít. Sőt az</p>	<p>ipar és kereskedelem, s a tudnivalók tömege és fontossága tekintetében ezeknél egyáltalán nem hátrább álló földmívelés is, folyton szaporodó és fejlődő szakiskoláikkal az eddigi nemzedékeknel különb, tanultabb, komolyabb ifjúsággal ajándékozzák meg a nemzetet. Az új sarjadékot tartalmasabbnak akarjuk, az értelem fegyvereinek gazdag tárházával megáldottnak. Jövőnknek az az egyetlen biztosítóka.</p> <p>Mégis, éppen legkomolyabb embereink s akik leginkább szívükön hordják a köz javát: világosan arczal panaszoznak, hogy Magyarországon csak egyetlen hatalom van, a kormány; hogy ez az egy aztán mindenható; s ez az egy még töméntelen feladattal szemben tétlenül áll: agrárpolitikának béna, mert ritka kivétel az a szakképzett és a politikához is értő földész vagy gazda, a ki hivatva lehet ily állandóan válságos időkben fölemelni szavát; — az államgazdaságtant csak a jogi fakultás okleveléért tanulják, de a vizsgálat után az a sok kimerült elme tért nem talál és gyümölcsötlenül maradt tudása kiszárad, mint a ténta tartójából; — az i-</p>

T Á R C Z A.

Nagy Képes Világtörténet.

Róma lelkét nem sikerült kifürkészni kétezer év alatt sem. Varázslatos multjához újra meg újra visszatér a tudós és a Cook-iroda utasa. A századvég legrealisabb elméje Zola is úgy áll Róma előtt, mint egy még teljesen meg nem fejtett világtörténeti talány előtt. Rómába még mindig úgy megyünk el, mint egy titokzatos hárembe, amelynek rácszatai mögött el van rejtve egy régi világ százféle ideálja. Római történetet olvasni tehát nem annyit tesz, mint adatokat gyűjteni és megtanulni, római történetet forgatni annyit tesz, mint rácsok mögé bepillantani, mint fátylat bontani, mint kémlelni és hallgatózni. A mohos feliratu kövek, amelyek Niebuhrnak és Mommsennek milliónyi tarka történetet megsugtak, még ugyanannyi titkot megőriztek, még nem mondták el minden meséjüket. Az az ezüstszerű kód,

amelyben a rómaiak története meghúzódik, adja meg ennek a világnak az örökifju ígézetet és avatja a rómaiak történetíróját a legérdekesebb mesemondóvá.

Mint az olasz pályaházakban és kikötőkben a ciceronék megrohanják az utast, úgy rohanják meg az irodalomban is már évszázadok óta az olvasót a tudós kalauzok, akik hajlandók nekünk megmutogatni egy darab régi Itáliát. Nehéz eldönteni, vajon kiesodával barangolunk legszivesebben a vén falak között. A Goethe és Byron uti jegyzetei épp olyan mélységes hangulatokban adják vissza e virágos romok miszticizmusát, mint ahogy visszaadja az a töméntelen vászon, amelyeken művészcset kifecsegte azt a boldogságot, amelyet a római történet emlékeitől körülvevé érzett, és mint ahogy visszaadja Berlioz olasz karneválja. És mentül jobban elkábitotta ez a mesevilág a művészelket, annál nehezebb lett a történetíró feladata. Ha szíve nem ittasult meg attól a szent mámortól, amely a római levegőben elfogta a költőket, senki sem figyelt szavára. Elméjének gazdagsága mellett a képzelem

egész gyulékonyására volt szüksége, hogy az a szó, amely a tudós odukból, a levél-tárok hideg czelláiból a nagyvilágba hatol, épp úgy hevítsen, mint a költők dala. A józanságnak és a művészi hevületnek ezt a csudálatos vegyülékét érzem ki és szívom fel boldogan abból a vaskos kötetből, amelyben Geréb József elmondja a Rómaiak történetét. Bámulom, hogy kutató szemének szinte félelmetes élessége, elméjének kritikai szigora mennyire meg tudott férti lelkének finom rendüléseivel. Bámulom, hogy azon a 680 oldalon mennyire meg tudta építeni azt a világtörténeti kohót, ahol az emberiség szellemi és vallás-erköles műveltségének lángjai meglóbbantak. A Nagy Képes Világtörténet e harmadik kötetéhez a kiadók, a Franklin-társulat és a Révai testvérek a legpazarabb dekorációt készítették: Geréb doktortól, a mesteri előadótól át-átveszik a szót gyönyörű képek és műmellékletek, folytatva a mesemondást ugyanazzal az eleven ékes-szólással, amelylyel ez a szerencsés tudós rendelkezik. És ha az imént még azt kérdztük, hogy kiesoda tolmácsolja leghiveb-

par legtöbb ága még gyermek-czipőben jár, alig van iskolája és alig részesül felsőbb támogatásban; a művészetek sem kenyeret nem adnak, sem az őket megillető erkölcsi súlyjal még mindig nem bírnak; még csak nemzeti stílusunk sincs, hanem ha a zenében, s éppen ennek a művészetnek a minisztériumokban nincsen szakértője; — a nazarenusok a vallásszabadság hiányát a szocialisták a szólásszabadságát hangos jajjal nélkülözik; — a közegészségügy vezérferfiak megbotránkoznak azon a tudatlanságon, a melyben e szakintézői nálunk leledzenek; — és így tovább, a hová csak tekint az ember, mindenütt vagy a maradiság tompultságát, vagy a kínzó elégedetlenséget látja, s mindez abból az egyetlen vaskos gyökérből sarjadzik, mely a magyar földben oly mélyen ül a tanulatlanságban. Az óriási nagy többségnek nincs készütsége, nincs elegendő érettsége egyrészt az alkotáshoz, másrészt az alkotások és alkotó vagy reformáló tehetségek méltányolásához, megbecsüléséhez, felkarolásához.

Sajnos, hogy ez körülbelül a való tényálladék; de micsoda sajnálatos rövidlátás, a pillanatnyi felvételt szemléli s újra és újra ugyanezt a komor képet magunk előtt vélni, mikor a táj már megváltozott, mikor a sötét fellegek elvonultak, az előbb parlag térségen arany kalász emelkedik és hajlik, az előbb civilizálatlan vidéken pedig nyájas modern lakok és pompás esernyők épültek?! Micsoda vakság csapása, vagy talán szándékosan esukva tartott szem nem engedi azt az erős, azt a duzzadó életet

ben mindazt az antik szépséget, amelyet a római történet magába rejt: mondhatjuk, hogy erről az antik világról a legtökéletesebben szónokolnak maguk az évezredek emlékei, a kövek és mozaikok, a templomok és a diadalívok. Reprodukciójuk egy-egy önéletrajz, amelyben a holt anyag megszólal és ha fényes művészettel utánozva jelennek meg, mint a Nagy Képes Világtörténetben, némaságuk beszédessé és szívessé válik.

Rendkívüli érdekességet nyer ez a kötet az által, hogy a római történet magyar vonatkozásait is nagy apparátussal tárgyalja. Eltekintve a régi Pannonia és Dacia történetétől, végtelen sok szál fűz minket a hajdani és a mai Rómához. Csak a napokban hagyta el a sajtót egy kis füzetke ezen a címen „Magyarok Rómában”; egy nagyszerű tudósunk, Riedl Frigyes írta meg benne poetikus tollal és finom melancholiával, hogy az évszázadok során hány érdekes magyar ember kereste föl az örök várost. Volt közte fejedelem, vitéz, tudós és diák. Mind meglátta ott a régi romok közt bujdosó fényt, érezte a régi hantok fölött nyiló ciprusok és kaméliák sajátságos illatát, amely mintha régi elsüllyedt villák kertjéből áradna felénk. Ez a meleg áram hatja át Dr. Ge-

jelentő, egészséges mozgást látni, mely pedig nemesak a szemet igézi meg, hanem természetszerűen zajjal is jár, a gördülő kereknek és dolgoz kezek szerszámmainak zajával, a munkát intézők barsány rendelkezésének s a vidám munkások danájának hangos szavával. . . Képes beszéd nélkül: a tömérdek tennivaló közül már sok minden van munkában, de hiszen Róma sem egy nap alatt épült, pedig az csak egyetlen város volt, nem pedig 17 milliónyi uralkodó nemzetnek legdrágább kincse: kulturája. A milleniumi ezer népiskola — az „áldatlan“ korinány műve — csak művelődésünk alapozásának ezer téglája; de akár az épülő szépművészeti múzeum, akár a felsőbb helyen legjobb javaslatait előterjesztő tanáregyesület és száz más szaktestület eredményei valóban becses zálogai mindenemű tanultságunk, tudásunk kiterjedt és erős voltak; szóval: a legmagasabb színvonalu kulturákkal szemben versenyképességünknek. Bizton hiszem, hogy a hová az egész világ érdeklődése és kritikus szeme fordul: a párisi világkiállításon, oktatásügyünk különféle ágai és egyáltalán a magyarság műveltségi állapota teljes elismerést fognak nyerni.

Az elégtelenség tehát addig is ne költsek rossz hírünket, s a helyett, hogy beleássák magukat a kétségbeesésbe: fordítsák erejüket békés, hasznos együttműködésre a kulturmunkákban.

Hirek

— **Táncmulatság.** A baresi és barestelepi iparosok f. hó 26-án azaz ka-

rész könyvét is, de amellet ez a munka minden sorában modern és friss. Nem kiesinyes adatokat halmoz egymásra; a legmagasabb szempontból nézi az eseményeket, amelyeknek erkölcsi rugói ma ép oly időszerűek, mint akkor voltak. Igaza van, amikor azt mondja, hogy a római császárság megalapítása — a pápaságot nem tekintve — a legnagyobb politikai mű volt, amelyet valaha emberi elme teremtett. Napoleon vagy Bismarck alkotásait nem lehet vele összehasonlítani. És igaza van akkor is, amikor a régi mozgalmat és szereplőket oly dramatikus erővel és közvetlenséggel festi, mintha egy divatos színjátékot mutatna be. Mert Julius Caesar, Antonius és Kleopátra, Coriolanus jelleme, mint ezt Shakespeare kidomborította, örök életű, mert a közélet nagyjai ma épp oly mohó epikuroszok, mint amilyen Cicero volt, mert a nép ma is tódul oda, ahol kenyeret és látványosságot kap, mert a társadalmi és gazdasági forradalmak folyton megújulnak, az augorok ma is keveset beszélnek és ravaszkodnak, a gladiatorok pedig ma is haldokolva köszöntik urukat. Nagy igen nagy gyönyörűséggel követjük Geréb doktort hosszú Odysszejében. Követjük, mert a római világ még soká nem fog összedőlni. Nero villájának romjai közt két-

racsosny másnapján Pláncz Károly vendéglőjében tombolával egybekötött zártkörű táncestélyt rendeznek. A mulatság kezdete 8 órakor. Tekintve a mulatság rendezése élén álló férfiakat s kifejtett buzgalmukat, hisszük, hogy téli mulatságunk egyik sikerülte lesz ez.

— **Vonatkisiklás.** Vasárnap délután a szomszédos darányi állomás közelében vonatkisiklás történt. Ugyanis a Pécsről Bares felé jövő 4 órás tehervonat alig indult ki a darányi állomásról, állítólag földesuszamlás következtében az állomás egész közelében kisiklott. Szemtanuk elbeszélése szerint borzasztó rombolás képét nyújtotta a kisiklott vonat. Ugyanis a mozdony, kerekei lekerülvén a sínról, mélyen a földbe furódott s az utána jövő teherkocsik közül 5 szétrombolódott. Mondják, hogy az első kocsik az iszonyu toló erő alatt mintegy egymásra voltak ágaskodva. Az a szerencse, hogy a vonat még nem indult meg erősebben s így volt ideje a személyzetnek is leugrani. Ha ez reá 2 óra múlva, a Baresről jövő 6 órás személyvonattal történt meg, úgy bizonynyal sok emberélet esett volna áldozatul. A közlekedés a megromogált vonalon több napon át csak átszállással történhetett. Pécsről és Zigrábról bizottság jelent meg a szerencsétlenség színhelyén.

— **Az idei tél** ugyancsak teljes erejével köszöntött be úgy a havazást, valamint a hideget illetőleg; hozzá hasonló tél sok éven át nem volt. A nagy havazások végett a vonatok egész héten át nagy késésekkel érkeznek s az idő mindig komorabb és komorabbnak mutatkozik, szokatlanul nagy a hideg is. Vidékünkön ugyan eddig 10—12 fok hideget éreztünk, de az ország más részeiben mélyen alászállt a higanymérő. Így Csáktornyan 19, Károlyvárosban 20, Debreczenben 21, Szegeden, Szolnokon 22, Ogyalán, Zomborban 23, Kis-Kartalban 24, sőt Nagy-Szombatban kedden egész nap 28 fok volt a hideg, a minél fagyasztóbb

ezerév multán megtalálták egy tengermel-leki fülkében sértetlen szépségben a belvederei Apollót; ki tudja, még mit és mennyit fognak találni a roskatag falak mellett!

Ötödéve jártam utdjára Rómában. Éjszakánként a Via Corson sétáltam. A Colonna-téren hallgattam a zenét, a villamos ivlámpák alatt néztem a magas asszonyokat, akik fénylő fekete hajukkal, nagy portiaszerű szemükkel, amely a végtelenbe néz, úgy festettek, mint régi patricius lányok és fehérbe öltözött pogány papnők. A Mediciek kertjéből pedig, ha esőnd lett, elhallatszott a szökőkút moraja. Most, hogy e könyvet, amely előttem van, forgatom, elfog a szomorúság. Eszembe jut, mily szegényesek emlékeim e mesészerű gazdasághoz képest, amely ebben a műben le van téve! Mily csekélyke töredék az, amelyet egy elsüllyedt világból megláthat az ember és egy nemzedék szeme! Mi persze nem tehetünk mást, csak lapozgatunk a könyvben, amelynek betűi fölött nagyobb áradat hullámozik, mint a Via Corson, és lapozgatva e könyvben úgy érezzük, hogy belesodródunk egy kétezeréves tolongásba, amelynek még nincsen vége.

Dr. Molnár Géza.

hideget a legzordabb tél derekán sem lehet képzelni. Bizony hideg, fehér világot élünk s a ki szánkózni, koresolyázni szeret, az az idén ugyan kivetheti belőle részét.

— **Előkelő nősemberek** roppant türelmetlen éjszakákat töltenek most el. S pedig a legmoralisabb okoknál fogva. Lidércznyomáshoz hasonló módon nehezedik még a legszegényebbre is az aggodalmas kérdés: Mit vásárolok feleségemnek karácsonyra? Példáink vannak, hogy egy ünnepnaphoz való meglepetés vigjátéka, nagyon is nagy tragédiai jelenettel végződött. Ezért az elővigyázat- és okosságának megfontolás nyújtatik. Fülkarika talán? Ilyeneket csak az anyós asszony vásárolhat. Egy órát? Ezt mult évben kapta. Selymet a ruhára? Igen, ha izlését eltalálnám! Ez ideit ugyan. — Egy téli kalapot? Talán azért, hogy a szobaleánynak ajándékozza mint két évvel ezelőtt? Egy ebédlő készletet? No, akkor az embernek nem volna más dolga, mint a pótlásokat előteremteni. Aha, egy szőnyeg! Igen ha a valódi és imitált perzsaiak most karácsony előtt ráéggyszer oly drágák nem volnának, mint két hónappal később. A sajnálatraméltó férj végre bölcsességének végpontján megáll s nem talál kitérőt. Ugyan tisztelt uram, ne törje tovább a fejét s engedje át a gondot a sorsnak! Tegye lehetővé kedves nejének, hogy mind a fenn elsorolt kincseket s még többet megkaphasson. Vásároljon neki egy sorsjegyet! Vagy többet is. Természetesen a budapesti poliklinika nagy jótékonyági sorsjegyeiből, melyek által k. nejét azon helyzetbe juttatja, hogy egy és ugyanazon sorsjeggyel 6 főnyereményt 200.000 korona összértékben, szóval kétszázezer koronát nyerhet. S mily olesón szabadul meg gondjától. Hisz egy sorsjegynek az ára, mely mind a 6 huzáson utánfizetés nélkül játszik s mindenütt kapható, csak egy korona. Még egyet jegyünk meg. Ha eme örömteljes ajándék napokon udvarias férjes asszonyok is léteznének — tanácsunk jó, a tisztelt Hölgyeknek sem szolgálhatunk jobbal.

— **A bank kinose.** Néhány nappal ezelőtt a főváros egyik bankházának igazgatója a bank helyiségeiben éjjeli szolgálatot teljesítő őrköt különösen figyelmeltette, s az éberséget erősen a lelkekre kötötte, mert a pénztári készlet három millió forinttal megnövekedett. Az igazgatót e napon rossz sejtelmek győzték s veszélytől félt, úgy hogy egész éjjel nem tudott aludni. Mondhatni viziói voltak s ilyenkor betörőket vélt látni a bank pénztári helyiségében. A rossz sejtelen ezuttal indokolt volt, mert ezen az éjjel a legveszedelmesebb betörési kísérlet történt, az egyik éjjeli őr közreműködésével. Ez az éjjeli őr a pénztár őrző-tére kirendelt szolgálókat a rendőrrel együtt mákonyos dohánnyal kínálta meg s mikor azokat az álm elnyomta, a már várakozó betörőket bebocsátotta. Ezek a leghiresebb kasszafurók voltak s így kétségtelennek látszott, hogy a bank millióit elviszik. A betörők közül három azonnal munkához látott, a negyedik, a vezér utasítása szerint. Mikor a vezér látta, hogy a munka pompásan folyik, a véletlen keze ügyébe eső s ott felejtett lapok közül egyet kiválasztott s olvasni kezdett. Pár perc múlva székében hanyat dőlt s hangerő hahotára fakadt. A többiek meglepetve meredtek rá, majd a kasszafurást ab-

ban hagyták s a mind erősebben kacagó és Szt. Erzsébetet. A háttérből Hunyady János nemes feje villan elő. A csoport egy oltár előtt foglal helyet és szent István magasra emelt kezében tartja a szent koronát, melyet a fellegeken ülő Szűz Máriának ajánl fel. Igen szép a Január hó jelentőségét magyarázó kép, melyet *Cserna Károly* rajzolt s mely egy bájos gondolatot: Jézus gyermekességét jeleníti meg előttünk. A szövegközi képek *Dürer* Albert, *Sadlerer* és *Bloemaert* kitűnő fa- és rézmetszetei után készültek. Igen emeli a mű értékét azon körülmény, hogy az író kiváló súlyt helyez a magyar szentekre és azokra, kik nálunk ősrégi időktől fogva kiváló tiszteletnek örvendenek, valamint az egyes országok, testvérületek, egyesületek, a különböző foglalkozások védszentjeire, és mindazon szentekre, a kiket az egyes előforduló bajokban, szenvedésekben, nyavalyákban, szóval mindennemű életviszonyok között kiválóan segélyül hívni szokás.

A mű 52 füzetre van tervezve és egy füzet ára 25 kr. A művet, mely az esztergomi főegyházmegyei hatóság jóváhagyásával jelenik meg, 6 színes, 50 fekete műlap és körülbelül 350 szöveg közé nyomott kép fogja díszíteni.

Rendkívül melegen ajánljuk e pártalan diszímű megszerzését minden keresztény családnak. Bájos, igen érdekes, csaknem érdekesítő s a mellett tanulságos, szívet-lelket nemesítő olvasmányra fognak szert tenni.

— **Képes levelezőlapok,** nagy választékban, közte karácsonyi és újévi üdvözlőkkel a legszebb s változatos kivitelben kaphatók a baresi könyvnyomdában.

— **Sorsjegyek** nagy nyeremény esélyekkel (6 huzáson át érvényes) 1 koronáért kaphatók a „Bares és Vidéke” kiadóhivatalában. Főnyeremények az első 5 huzáson 20-20 ezer korona érték, a 6-ik huzáson 100 ezer korona érték. A sorsjegyek mind a 6 huzáson érvényesülnek még azon esetben is, ha már esetleg 1 főnyereményt nyert is volna. Így hát a legkedvezőbb esetben 200 ezer korona érték is nyerhető a jótékonykezélu Poliklinikai sorsjegyen.

Megrendelhető minden hazai könyves és papirkereskedőnél.

— **Hazai-könyvpiac** néven jelenik meg minden hó elsején Ruzsitska Ármán ismert nevű budapesti könyvgyűjtő világirodalmi antiquariuma könyv és zenemű kereskedésének értesítője. Az értesítő rendkívül gazdag s az irodalom minden nemét bőven átölelő könyvraktárról tanuskodik. Képvisele van itt a legjellegesebb írások diszíművekben illusztrált albumok, anthológiák, encyclopédiák, utazási-művek magyar és német nyelven. Képvisele van továbbá a humorisztika, költemények és színművek, irodalomtörténet, színeszet és zenészet, történelem, régészet, emlékiratok, földrajz, hittudomány, bölcsészeti és nevelés tudomány, jog és államtudományok, nyelvtudomány, ipar, kereskedelem, mennyiségtan, műtan, házi- és gazdaságtan, szakácskönyvek, közérdekű művek, népszerű orvosi-munkák, stb. stb. melyek a legkedvezőbb árban szerezhetők be a fenn említett könyvkereskedésben, s melegen ajánljuk egy-egyeknek, valamint olvasóköri, kaszinóknak, néplvasókori és kölcsönkönyvtár alapítóknak stb. A „Hazai-Könyvpiac” értesítőt kívánatra bárkinek szívesen küldi meg a kiadóhivatal, megrendelhető Budapesten Múzeum-körút 3 szám.

— **A közönség köréből.**

Az alábbi soroknak egy nemesen érdekes szívű ember tollából a humanizmus érdekében szívesen engedünk helyet, ajánlva azt különösen a szülők és tanító urak szíves figyelmébe.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Már régebb idő óta figyelemmel kísérem a madarászó gyermekeket s a szabadságuktól megfosztott madárkákát már többször megvettem tőlük, hogy szabadságukat visszaadjam, melyek oly kedves kis szelid állatok. De most legutóbb már azt is tapasztalom, — a mit eddig még nem láttam, — hogy tollaiktól megfosztják és úgy eresztik szabadon. E nagy kegyetlenség arra indított, hogy — ha bár kissé elkésetten — de mégis felszólaljak ez esetben, kérve az illetékes szülőket és tanító urakat, miszerint a gyermekeket ez iránt világosítsák fel és tiltásuk el a nagy kegyetlenségtől.

Öszinte nagyrebecsülésem kifejezése mellett maradtam tisztelettel:

Egy hivatalnok.

Irodalom.

— **A legolcsóbb politikai napilap.** A „Reggeli Ujság” 1900. január 1-ére új előfizetést indít. A „Reggeli Ujság”-nak úgy a politikában, mint a társadalmi, közgazdasági, művészeti és minden a közügyet érdeklő kérdésben csak egy irányelve van: az igazságot megírni és bármiféle tekintet nélkül azért küzdeni. Irodalmi része előkelő színvonalon áll, híradása mindenről megbízható és gyors. Kitűnő regényt és érdekes tárczákat közöl. A „Reggeli Ujság” egyik célja az, hogy a jelenlegi súlyos gazdasági viszonyok között a magyar család anyagi érdekeit és megélhetését mindenképen előmozdítsa. A „Reggeli Ujság” mindennap *nyolcz* oldalon jelenik meg és *tényleg a legolcsóbb politikai napilap.*

Előfizetési ára:
Vidékre portómentesen:
Egy hónapra 50 kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Budapesten házhoz hordva:
Egy hónapra 30 kr.
A „Reggeli Ujság” kiadóhivatala
Budapest, József-körút 19.

— **Szentek élete** ezim alatt egy nagy vállalatot indított meg az előnyösen ismert *Pallas* irodalmi és nyomdai részvénytársaság, melynek első füzetét most vettük. A művet *Dedek Crescens Lajos*, e kiváló egyházi író írta. Rendkívül kedves leírásban lépnek eléink a kath. egyház egyes szentjei. Az író rendszeren egy bájos epizódot szakít ki életünkéből s ehhez fűzi az alak kidomborítását. Iránya gyönyörű, magyaros, könnyed, minden fölös szóvirágoktól ment és mégis csodálatosan behízelgő és meggyőző erejű. A füzet külső kiállítása pedig egyenesen meglepő. Bizvást elmondhatjuk, hogy az egész világirodalomban nem jelent meg szebben kiállított szentek élete. A füzet élén *Túry Gyula* festőművésznőnek remek alkotásában gyönyörködhetünk, melyet e kiváló művész a mezőkeresztési templom részére festett volt meg. Az eredeti színezést híven bemutató képen Szent István ősz alakja közé gyűlve látjuk a legkiválóbb magyar szenteket: Szt. Lászlót, Szt. Imrét, Kapisztrán Jánost, Szt. Margitot

Karácsonyi ajándék!

Barcs és vidéke nagyérdemű közönségének
tiszteletteljesen jelentem, hogy

Karácsonyi kiállításomat

áruházamnak egy külön e célra berendezett és
nagyobbított helyiségében
megnyitottam.

A t. közönséget ezen vállalatombani kegyes
pártfogására felkérve ajánlom magamat

kiváló tisztelettel

Fried Lajos

Barcson.

Lelkiismeretesen szabott árak.

Gyermekek és felnőtteknek való ajándéktárgyak.

Karácsonyfa-diszító tárgyak.

Zitolsó
előtti hét.

6

huzásra érvényes jóté-
konyozó — sorsjáték
a budapesti poliklinikai
egyesület korháza javára
— sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á. **20.000**
korona stb. érték.

kivánatra 20 0/0 levonással kész-
pénzben kifizettetik.

Első huzás

visszavonhatatlanul

már január hó 4-én.

megrendeléseket pontosan teljesít:

a jótékonyozó
sorsjáték

kezelősége

IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Karácsonyi és

Újévi ajándékul

legalkalmasabb s legszebb tárgyak kaphatók a

barcsi könyvnyomdában,

u. mint: levélpapírok gyönyörű dobozokban, emlékköny-
vek, képes levelezőlap-albumok, betlehemek, imakönyvek,
legújabb divatu névjegy-kártyák, író- és rajzeszközök, író-
mappák, pelüsch arcképkeretek s más alkalmas és hasz-
nos disztárgyak, ragyogó karácsonyfadiszek angyalkák-
kal, gyermekjátékok stb. stb.

Kaphatók továbbá:

képes levelezőlapok, átlátszó tréfás (jux) kártyák, kará-
csonyi és újévi üdvözlő-kártyák a legnagyobb választék-
ban, legszebb kivitelben, minden

a legjutányosabb árban.